

paalægges Mestrene at holde deres Lærlinge sygeforsikrede, og de øvrige Bestemmelser vedrørende dette Forhold vil man antagelig nok ved Forhandling i Udvalget kunne blive enig om.

De af Lovforslagets Bestemmelser, som vi har mest imod, er dem, der indeholdes i §§ 20—24 om Lærlingekommissioner. Dem er vi absolut imod, og jeg er glad over, at vi her er i Samstemning med Venstres Ordfører (Sigurd Berg); jeg havde for øvrigt Følelsen af, at det radikale Partis Ordfører (Koføed) ogsaa eventuelt vilde kunne gaa med til en Ændring her. Det er blevet sagt, at der ikke er sket nogen som helst Ændring i Lærlingeloven i de 30 Aar, i hvilke den har bestaaet. Men det er ikke Tilfældet, idet Loven om Arbejde i Fabrikker o. s. v. griber ind i Lærlingeforholdet. En Masse Lærlinge er kommet ind under den, dels fordi de arbejder i Fabrikker, dels fordi de arbejder paa Arbejdssteder, hvor der beskæftiges mere end 6 Mand. Vi mener derfor, at der ikke er Brug for et yderligere kompliceret Apparat, og vi er bestemte Modstandere af, at en saadan Kommission skulde være bestemmende med Hensyn til, hvor stort et Lærlingeantal man maa have, hvad Løn der skal betales, og i det hele taget føre Tilsyn.

Spørgsmaalet angaaende Lærlingeloven har efter at have været behandlet ved de Møder, jeg omtalte før, her i København været forelagt Repræsentantskabet for samtlige Lav, og de Ændringer, Fællesrepræsentationen har foreslaaet, er enstemmigt blevet godkendt. Endvidere har Sagen været behandlet i nogle og halvfjerds Haandværkerforeninger Landet over, og alle Vegne har vi faaet enstemmig Tilslutning til vort Standpunkt; nogle Steder har man endda stillet større Fordringer. Jeg haaber, at denne Enstemmighed hos Erhvervene maa faa Indflydelse paa Behandlingen her i Tinget og i Udvalget, saaledes at vi maa kunne naa til det, vi alle ønsker, at faa en Lærlingelov, som er saa god og betryggende som muligt uden at træde Erhvervene for nær og bringe dem i Tvangssituationer, som de paa det bestemteste maa sætte sig imod. Det er ganske rigtigt, som det er nævnt, at en Lærlings Uddannelse vedrører flere end

Lærlingen, Lærlingens Forældre og Læremesteren, idet den er en Samfundssag. Men lige saa givet er det, at mod den Part i Sagen, der er den undervisningsgivende, den oplærende, vil det være saa godt som umuligt at fremtvinge Ændringer, som er uacceptable for ham. Det skulde nødvendig komme dertil, at vi fik en Lærlingelov, der medførte, at Lærlingehold nærmest blev umuligt i alle større Byer. At Ministeriet i nogen Grad har været klar over denne Mulighed, fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, hvori der henvises til, at Mestrene kunde blive mindre tilbøjelige til at antage Lærlinge, men der tilføjes, at som et Middel til at modarbejde dette skulde man drage samtlige unge Mennesker, som eventuelt arbejdede i Virksomheder uden at være Lærlinge, ind under Lærlingeloven. Jeg betvivler i meget høj Grad, at dette skulde have nogen som helst Indflydelse paa selve Lærlingeholdet. Det, som har Betydning, er, at vi har eller faar en Lærlingelov, som er udformet saaledes, at den tilfredsstiller Erhvervene, saa at man fra alle Sider er villig til at arbejde til det yderste for at naa et tilfredsstillende Resultat. Men fastholdes de Bestemmelser, som Erhvervene opfatter som værende af en saadan Natur, at de nærmest vil umuliggøre eller i alt Fald i høj Grad vanskeliggøre dem at holde Lærlinge, vil Resultatet efter mit Skøn blive dette, at Lærlingeholdet indskrænkes i de store Byer, og at Undervisningen nærmest vil blive henvist til Landet, hvor Forholdene maaske ikke bliver slet saa strikte. Men det er ikke noget, som man fra nogen Side skulde ønske. Jeg udtaler Haabet om, at der ved Forhandling i Udvalget maa kunne opnaas et Resultat, der er tilfredsstillende for alle Parter.

Laurits Jensen: Da Indenrigsministeriet for kort Tid siden blev delt, idet en Del af dets Forretninger blev lagt ind under Minister Stauning, blev de særlige Forhold, der vedrører Lærlingeloven og Lukkeloven, lagt under denne Del af Ministeriet. Det havde dog vist været mere naturligt og ligetil, om dette Speciale, naar man dog skulde skifte, var blevet lagt ind under Handelsministeriet, som